

A close-up portrait of a young woman with light brown hair pulled back, revealing her face. She has striking blue eyes and numerous freckles scattered across her nose and cheeks. Her expression is neutral and contemplative. The background is a soft, out-of-focus light grey.

Bevrijding van overledenen uit een astraal doolhof

Mijn moeder van bijna 93 ziet al enige jaren 's nachts verschijningen. Ze ziet gezichten, meestal zijn het alleen de ogen. Die kijken aanvankelijk lief, maar veranderen vaak snel in uitdrukkingen vol verdriet en pijn. Tot voor kort was ze er bang voor. Ze stuurde deze verschijningen weg onder aanroeping van Jezus. Ze losten dan snel op en verdwenen. Sinds kort heeft ze een nieuw inzicht en wijst ze deze verschijningen de weg naar een poort van licht. Dit voelt als een weg uit het doolhof waarin ze verdwaald zijn.

De laatste maanden was ik veel bij mijn moeder omdat ze herstelde van een ziekbed. Gedurende die ziekte, op het moment dat we allemaal dachten dat ze zou sterven, hoorde ze een stem die zei: 'Je wordt weer beter, maar beseft wel dat je 93 jaar bent.' De vraag wat dit betekent vond ze aanvankelijk lastig. In onze gesprekken ontdekte ze dat het betekent dat je je spiritueel vernieuwt door oude angsten op te ruimen. Negatieve zelfbeelden en trauma's uit je leven worden namelijk onthouden in het cellulaire geheugen, als een denkbeeldige bioscoop binnenin elke cel. Zo worden de emoties en overtuigingen onbewust de hele tijd herhaald als lading in de levensfilmbeelden in het cellulaire geheugen. Dit wordt door het lichaam als echt en werkelijk ervaren, met alle onbewuste reacties en programma's van dien.

Trauma's herschrijven

De laatste weken hebben we gewerkt aan het wissen en herschrijven van haar trauma's, ook vanuit vorige levens, die als dit soort filmbeelden opgeslagen liggen in de cellen en het DNA. Na het wissen vervangt zij die door een nieuwe levensfilm vol plezier, verbinding, levenskracht, zelfliefde en creativiteit.

Terwijl wij zo samenwerkten, was het net of ik ook een verandering in mijn lichaam voelde. Alsof in mijn energie en in mijn eigen DNA de imprints van haar ervaringen werden gewist en herschreven. Er kwam ruimte en een gevoel van verlichting. Wat mijn moeder opruimt in zichzelf, blijkt dus door te werken in haar gehele bewustzijnsveld en het DNA van alle mensen aan wie zij fysiek

verbonden is. Dus in haar eigen parellele levens en in het leven van haar kinderen en kleinkinderen die een stukje van haar DNA-imprint hebben meegekregen. En het werkt energetisch door in de energie van de personen die een deel waren van haar traumatische ervaring.

Daar komt bij dat je alles wat je tijdens je menselijke leven in je fysieke lichaam opruimt, niet meeneemt als je sterft. Aan de andere kant heb je geen lichaam, daar is het dus lastig om je cellulaire geheugen op te schonen en te herprogrammeren. Het is daarom mogelijk dat je na je sterven in onopgeloste traumatische ervaringen blijft ronddolen als in een droom. Alsof je in een doolhof van astrale dimensies bent en niet weet hoe je daaruit bevrijd kunt raken. En dat is iets wat mijn moeder een tijdlang heeft waargenomen bij wezens die haar 's nachts bezochten.

Gezichten zien

Al enige jaren vertelt mijn moeder dat ze soms 's nachts gezichten ziet. Vrouwen, mannen, kinderen... Ze ziet ze voornamelijk als ogen met vage contouren eromheen. Het zijn allerlei lieve gezichten, maar geen bekenden van haar. Na zo'n dertig seconden veranderen die gezichten. De uitdrukking wordt grimmig, zelfs beangstigend. Er komt een enorm diep verdriet op in die ogen. De eerst zo lieflijke uitdrukking wordt donker, verouderd zo ver dat het bijna skeletten worden.

Dit maakte haar angstig. Ze vroeg zich vaak af wat dit voor ervaringen zijn. Wie zijn die wezens en waarom veranderen ze na een halve minuut zo? Wat is hun angst en willen zij mij bang maken? Waarom zie ik ze en komen ze naar mij toe? Hebben andere mensen ook dit soort ervaringen? Haar eerste reactie was schrik en angst, angst voor het onbekende en verwarring over het verdriet, de eenzaamheid en de verandering van die gezichten. Zo lief en uitnodigend





eerst en dan plotseling zo eng en mismaakt. Vanaf het moment dat ze die ervaringen kreeg heeft ze deze verschijningen direct weggestuurd.

De warme en liefdevolle omhulling van de Schepper

Mijn moeder heeft een levend innerlijk spiritueel gevoel van verbinding met wat ze haar Schepper noemt. Ze ervaart een direct en persoonlijk contact met haar Goddelijke Vader. Zijn aanwezigheid voelt ze haar hele leven al als warme handen die op haar schouder komen als ze daarom vraagt. De warmte en diepe liefde stromen dan door de schouders haar lichaam in.

Hij zegt nooit iets, maar is altijd ondersteunend aanwezig. Ze zegt: 'Ik word mijn hele leven al geleid en alles wat ik ervaar in mijn leven zie ik als een prachtige aaneenschakeling van deze liefdevolle begeleiding.' Ze is compleet verontwaardigd over het feit dat bepaalde stromingen mensen angstig maken voor God. Ze zegt dan bijna verontwaardigd: 'God is alleen maar Liefde, Liefde en Liefde; er is compleet geen oordeel in God. De angst voor God is een product van mensen en heeft niets met de Schepper te maken.' Jezus is voor haar de menselijke vertegenwoordiging van de Schepperkracht, de Goddelijke Vader op aarde voor de mensen. Vanuit deze bescherming en liefdeskracht put ze haar inspiratie en laat ze zich leiden.

Wegsturen wordt de weg wijzen

Vanaf het eerste moment dat de verschijningen bij haar kwamen stuurde zij deze meteen weg. Ze deed dit vanuit haar gevoel van bescherming door de Christuskracht. Ze zei dan: 'In de naam van Jezus, ga weg van mij en laat mij met rust!' Deze gedaantes verdwenen dan langzaam en losten op. Toen ze echter ging beseffen dat deze verschijningen eigenlijk in een soort doolhof verdwaald zijn en een uitgang zoeken, ging ze nadenken over een andere oplossing. Want zou het kunnen dat deze overledenen de weg kwijt zijn, in de war zijn? Dat ze mogelijk bevangen zijn door een intens verdriet, eenzaamheid en pijn? Dat ze geen idee hebben waar ze zijn, waarom ze zijn en wat ze kunnen doen? Dat ze zo dwalen en een zwart gat van nietsheid ervaren? Ze komen op haar pad omdat ze haar waarnemen en mijn moeder hen op haar beurt waarneemt. Dus eigenlijk zijn ze op zoek naar een uitweg. Hoe kun je ze een uitweg bieden?

Christuspoot van Licht boven het water

In samenwerking met engelen en de Christus-aanwezigheid die mijn moeder heel sterk ervaart, hebben we op een avond hulp gevraagd. Hulp voor bevrijding voor deze dwalende wezens. Een uitweg in de vorm van een Christuspoot. Dit hebben we in vier stappen gedaan:

1. Om te beginnen hebben we een verbinding gemaakt met de Christusenergie en de Schepper-Bron. We hebben de warme omhulling van de Goddelijke Vader gevraagd om diep in elke cel van ons lichaam te stromen en ons te vervullen met een heerlijke ontspanning. Liefde, bescherming en innerlijke vrede.
2. Daarna hebben we deze energie gevraagd om haar slaapkamer en het gehele appartement te vullen met stralend Christuslicht. Liefdevol, beschermend en warm.
3. Vervolgens hebben we gevraagd om een Christuspoort midden boven het kanaal te maken, 50 meter vanaf haar flat. Een hemelpoort die naar het nieuwe aarderaaster gaat (zie ons artikel in Spiegelbeeld april 2022). Deze poort is helemaal vervuld van Christusenergie.
4. Ook hebben we engelen die overledenen begeleiden hierbij om hulp gevraagd. Zo kunnen zij die daarvoor kiezen en zich openen voor deze engelen, verder geholpen worden op hun pad, weg uit hun astrale doolhof.

Op deze manier vormde zich midden op het kanaal een poort van licht omringd met engelen. Voordat mijn moeder ging slapen zette ze haar intentie dat ze niets hoeft te doen. Ze hoeft alleen te wijzen naar de poort, dat is alles.

Honderden als een grote stroom

Wat er die nacht gebeurde heeft ons diep ontroerd en ontzag ingeboezemd. In plaats van een klein aantal kwam er een enorme groep van alle kanten aan. Mijn moeder wees heel stil naar de poort en zei in gedachten: 'Ga maar naar de Christuspoort en vraag de engelen en Jezus je te helpen. Je moet wel zelf erom vragen!' De wezens gingen achter elkaar in een lange sliert naar de lichtpoort boven het water. Een nieuwe golf van wezens kwam eraan en ook die gingen, en nog meer. Mijn moeder bleef rustig en vol vertrouwen wijzen naar de Christuspoort. Daar gingen ze.

Er waren nu ook een paar gezichten bij die ze meende te herkennen. Een vrouw bij wie ze logeerde in Groningen tijdens de hongerwinter in 1945. De andere was een oude vrouw voor wie ze als vrijwilliger ooit gezorgd had. Beiden gingen rustig naar de poort van licht. Het was een stroom van honderden, wellicht duizenden mannen, vrouwen en ook kinderen, die allemaal verder gingen naar de Poort van licht. De nachten daarop bleef het stil. Het werk is gedaan voelen we, de poort is open. Het spreekt zich rond, ze kunnen hem nu vinden.





Je rol als mens

Mijn moeder vroeg zich al een tijdje af waarom ze niet gestorven was. Waarom die stem zei: 'Je wordt beter.' Wat moet ik als 93-jarige nog? Wat is mijn rol en betekenis hier op aarde?

Om een antwoord te vinden hebben we gesproken over bewustzijn, over je tijdloze wezen en de vervulling van de afspraak over je menselijk leven met jezelf en je Schepper. Dat je bewuste aanwezigheid in je lichaam een unieke ervaring is. Dat je ZIJN hier op aarde als mens eigenlijk een heel belangrijk deel van je werk is, ongeacht je leeftijd. Door haar ervaring overledenen de weg te kunnen wijzen, begrijpt ze daar nu iets meer van. Ze voelt dat ze voor die wezens een aanwijsbordje van en naar het licht en de Bron is geweest, een richtingaanwijzer van bevrijding.

Dit alles ontroert haar diep en vervult haar met dankbaarheid. Je rol als mens is immers zoveel meer dan je denkt. Ongeacht je leeftijd en fysieke beperkingen werken je bewustzijn en je innerlijke verbinding gewoon door. Je bewuste aanwezigheid en verbinding met het Schepperbewustzijn op deze aarde op dit moment in de menselijke geschiedenis is ZO belangrijk. Het leven kan zo helend zijn, zo vernieuwend en vooral bevrijdend. De verbinding met de

Bron brengt je in contact met de energie van vernieuwing, vergeving, liefde en verbinding. Een energie die de matrix overstijgt en die de verbinding herstelt met wie je werkelijk bent.

Het Goddelijk Plan en de Christuspoort in je

We hebben een Christuspoort gevraagd omdat deze energie heel bijzonder is. De Christusenergie is de uitdrukking van de Goddelijke Vader-Moeder. De intelligentie en liefde waarin alles bestaat. Dit is ook de essentie van ieder mens, omdat dit de Schepper is waaruit ieder wezen is geschapen. Het is ook de energie die de aarde bevrijdt uit de manipulatie die de mensheid 200.000 jaar in de greep heeft gehouden. De ervaring van mijn moeder in het aanroepen van de Christuspoort voor deze honderden, ja wellicht duizenden en wie weet nog veel meer dwalende wezens is dus een belangrijk teken voor deze tijd. Want NU is de tijd om de karmische gevangenissen te openen. Om de kringloop van eenzaamheid en angst als gevolg van die oude manipulatie te doorbreken. Om de oude films tot diep in je cellen te herschrijven. NU is de tijd om te zijn wie je bent en vanuit deze essentie te kiezen, te leven en waarheid te brengen. De Goddelijke Vader-Moeder energie, belichaamd in de Christusenergie, is overal aanwezig. Je hoeft je maar te openen en het stroomt overvloedig in je. Dat is het Goddelijk Plan op aarde, dit is nu overvloedig aanwezig. Dit is het openen van de innerlijke poort in je. De bevrijding vanuit de matrix en stappen op het pad van ascentie is Your Ultimate Journey.

Dus kan mij niets overkomen

Ik weet nog goed dat ik een paar jaar geleden met mijn moeder bij de deur van het ziekenhuis zat te wachten. Mijn vader had net gehoord dat hij terminaal was. Ik zat daar en vroeg: 'Ma, wat is het ergste dat je kan overkomen?' Ze keek mij aan met haar heldere blauwe ogen. Ze was dertig seconden lang stil en zei toen:

*'Dat mijn Goddelijke Vader niet van mij houdt...
en dat, Frits ...
dat is onmogelijk.
Dus kan mij NIETS overkomen!'*



tekst: Hyacintha Kraidy
en Frits Evelein
www.claritas-goud-in-handen.nl

